

Inbreng ChristenUnie Raadsbrief U10 Governance 2020 – 2025

Rachel Streefland

Beleidsveld: Bestuurlijke zaken – Burgemeester Van Zanen

Voorzitter,

De ChristenUnie heeft naar aanleiding van de brief en de RIB die gehouden is nog wel de nodige vragen bij de regionale samenwerking.

Op zich kan de fractie zich vinden in het concept dat de U10 een bepaalde 'lichtvoetigheid' moet hebben, maar dat werkt niet in alle gevallen goed, is de verwachting. Zeker bij onderwerpen die meer gevoelig liggen, zoals de verdeling van de wettelijke opgave over duurzame energie, is het niet uitgesloten dat gemeenteraden een pad kiezen dat vanuit regionale blik niet het meest gunstig is.

Het lijkt erop dat de bestuurders wel veel verwachten van de mogelijkheden die volksvertegenwoordigers hebben om 'groter' te denken dan hun eigen gemeente. Sommige fracties hebben daar zeker mogelijkheden toe, omdat hun partij dat faciliteert, maar voor andere is dat niet voor de hand liggend, bijvoorbeeld omdat zij alleen in één gemeente actief zijn.

De governancenotitie stelt de vraag of alle raden het altijd eens moeten zijn. Daar wordt in het vervolg wat omheen gedraaid, met als conclusie dat het niet wenselijk is, maar wel kan: 'ultiem betekent het dat een of meer gemeenten aan een bepaalde opgave niet (verder) deelnemen.'

- Hoe ziet het college dit voor zich bij opgaven die wettelijk vastgelegd zijn? Een concreet voorbeeld is de RES-discussie. Kan een gemeente hier daadwerkelijk uitstappen, of klopt de governance-notitie op dit punt niet?

Voorzitter,

In de raadsbrief hint het college erop dat de raad zelf moet bepalen hoe gezamenlijke standpuntbepaling eruit zou moeten zien. In de notitie worden enkele voorbeelden genoemd, die een soort tussenvorm tussen gemeente en provincie introduceren, maar dan zonder wettelijke status.

Als ChristenUnie zien we zeker de meerwaarde van regionale samenwerking. We kunnen op een aantal terreinen zelfs niet zonder. En we zijn ook zeker bereid om in voorkomende gevallen 'regionaal' te denken in plaats van alleen 'lokaal'. Maar in onze optiek moet ook duidelijk zijn wie op welk besluit aanspreekbaar is. Neemt de gemeente een besluit, dan is een gemeenteraadslid daarop aanspreekbaar. Bij een besluit van provinciale staten kan de kiezer een statenlid bellen. Maar bij een regionaal 'besluit' is die duidelijkheid er niet. Amendementen vanuit een raad hoeven geen plek te krijgen in een finaal besluit, als dat besluit 'goed genoeg' is. Dat kan voor de korte termijn een oplossing bieden, maar werkt op de lange termijn

ontevredenheid in de hand. Als het niet bij de kiezer is, dan wel bij de volksvertegenwoordiger. Zeker voor taken die door een hogere overheid bij een groep gemeenten wordt neergelegd, moet het duidelijk zijn wie en onder welke voorwaarden het besluit neemt. Dat zou in onze optiek toch betekenen dat een formele(re) vorm van samenwerking de voorkeur verdient.

- Hoe kijkt het college tegen deze materie aan? In de governancenotitie wordt de mogelijkheid genoemd van de inrichting van regiocommissies die een advies uitbrengen aan de afzonderlijke raden. Hoe denkt het college de vorming van deze meer formelere vorm van samenwerking in U10 verband te bevorderen?